

L'AVENÇADA

SETMANARI RADICAL-NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE TRES-LLITS, NÚM. 3
LA CORRESPONDENCIA, AL DIRECTOR

Número, 10 cèntims

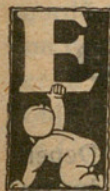
ELS TREBALLS ES PUBLIQUEN BAIX
L'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT DE
LLURS AUTORS, NO'S TORNEN ELS
ORIGINALS.

ANY II

Barcelona 22 de Gener de 1916

NÚM. 47

Un discurs que no s'ha pronunciat

El leader dels regionalistes en el Ajuntament, en una de les passades sessions, pronuncià unes paraules que tanquen la mes rodona negativa a les propagandes catalanistes verificades d'ensà que el moviment reivindicador de Catalunya feu la seva aparició en la vida pública.

Deia el Sr. Durán i Ventosa que de catalanisme no més n'hi havia un i aquet era'l que representaven els homes de la Lliga.

En aquell moment nosaltres hauriem volgut que un catalanista republicà s'hagués axecat i hagués dit als regionalistes.

—No, no es qüestió de catalanisme, el que nosaltres i vosaltres ens trovem separats ara, com tantes altres vegades.

Catalanistes, en quan catalanisme signifiqui amor a Catalunya i a les seves coses i desitg de que nostra terra assoleixi'l dret de governar-se a si mateixa, amb totes les prerrogatives d'aquet propi govern, per a aixís poguer complir els seus fins de civilització en la terra, n som tots els que ens sentem en aquets bancs.

Perque catalanista, aixís considerat el catalanisme, en pot ser tot català, sigui quin sigui el seu sentir, en qüestions religioses, polítiques i socials. Catalanista, entenent aixís el catalanisme, o sigui com aspiració a un propi govern per als homes de nostra raça, propi govern que els pugui conduir a un millorament i a un alt estat de perfecció social, igualment ne poden ser el lliberal que'l conservador, el republicà que'l monàrquic, el ateu que'l creient...

I precisament de la negació de aixó—negació de fet per la vostra conducta, encara que no de dret per la vostra doctrina—arrenca tota la perturbació, tot el dolorós calvari de Catalunya, durant aquets darrers anys.

Perque atribuint-vos vosaltres l'exclusiva del catalanisme, i essent vosaltres l'aglutinant de les forces conservadores, els elements lliberals, els elements populars que

quan com a conservadors us han combatut a vosaltres, han combatut de retop el catalanisme. I aixís s'ha pogut donar el lamentable cas, de que homes d'un ferm esperit català, i d'un gran amor a l'autonomia de Catalunya, apareguin mes de quatre voltes contraris al catalanisme, essent aixís que no son mes que adversaris vostres, dels conservadors, que per ser-ho al mafeix temps que catalanistes, formeu la dreta del catalanisme.

Sou vosaltres, precisament, que amb vostre esperit absorbent i dominador heu descentrat la política catalana, fent un mal inmens, però sortosament reparable, a la causa de Catalunya.

Si aquesta algún dia arribés a obtenir la seva anhelada autonomia—que la obtindria per l'esforç de tots, ja que sense'l nostre esforç Catalunya no triomfarà—a l'intervenir en el govern del poble'ns tornariem a trovar davant vostre, amb tot el bagatge d'inspiracions lliberals i socialistes. Aleshores com ara'ns combatiríem, i aleshores com ara seríem els uns i els altres tan amics del propi govern del nostre poble.

No, no es qüestió de catalanisme. Aquí, hi han catalanistes com allí. Fins m'atreveixo a dir que'ls que d'aquí no son catalanistes, son no obstant, fervents catalanófil. Lo que hi ha es que aquí som republicans i lliberals mentres que vosaltres sou monàrquics i conservadors.

I es aquest i cap altre el motiu de discòrdia.

Si estiméu a Catalunya com diéu, no pretenguèu monopolitzar el seu amor, sino que pel contrari, feu que hi siguin tots els seus fills a estimar-la.

Jesús AUBA

La protesta popular

Dijous passat, se celebrà en la Fraternitat Instructiva «El Pueblo», del Clot, i organitzat per totes les societats radicals del districte desé un gran miting d'afirmació republicana i de adhesió a la conducta de les minories republicanes de l'Ajuntament, davant la conducta d'absorció de la Lliga, al liada dels cacics.

El local estava pleníssim.

Presidí'l que es president de la entitat, el correligionari Valls, sentant-se al seu costat nostre il·lustre quefe D. Alexandre Lerroux, els demés oradors i altres personalitats del Partit.

Se llegí una carta del venerable amic Sr. Giner de los Rios, excusant-se d'assistir a l'acte, essent rebuda amb forts aplaudiments.

Parlaren després els Srs. Dessy Martos i Mir i Miró, els quals pronunciaren eloquentíssims discursos, explicant el segon lo que passa a la Diputació on els homes del conglomerat caciquista governen amb l'ajuda dels que dient-se republicans i obtingueren les seves actes pels vots radicals, se mostren traidors a la Llibertat a la República.

Resumí'ls parlaments, amb un vibrantíssim discurs, el quefe del Partit, D. Alexandre Lerroux.

Començá l'orador aludint a la política seguida per el Partit Radical en aquets darrers anys, que encaminada a demostrar que un partit avençat podia realitzar obra feconda sense sortir de la legalitat, ha sigut segons sembla mal interpretada pels adversaris i fins per alguns dels nostres amics.

D'alló se'n declarà responsable, afegint que si en els primers anys de la seva quefatura pogué limitar-se a emplear procediments de motí, no pogué fer lo propi al tindre sobre si la responsabilitat i els desfins d'un partit que passava a esser nacional i que tenia el deure de col·laborar en l'obra gubernamental.

Referint-se a l'actitut present del partit i a la necessitat de resucitar els antics procediments davant l'ignorancia dels qui